

Bombningen af Holm. den 18. August 1942.

Fortalt af Kristen Schultz,

Brøndgård

Engelske Pathfinder (stifindere) og Bombefly forlod flyvestation Wyton den 18. august kl. ca. 21.10 og fløj mod Flensborg som var målet. Efter kilder skulle der være 31 stifindere og 118 Fly med bomber og brandbomber over området.

Efter godt 2 timers flyvning og lidt sidevind kom styrken ca. 40 km ud af kurs. Landskabet her mindede meget om Flensborg. Kl. ca. 11.00, den 18. August, kom stifinderne til Sønderjylland og smed så lasten af lysbomber ud, f.eks. rundt om Nordals som vi alle så, det var så lyst som midt på dagen.

Få minutter efter faldt de første sprængbomber ude på markerne på Eskebjerg, og brandbomber over Agerhøj og Eskebjerg. Brandbomber over Mjelsgaard og Mjels Mølle, som vi så brænde.

Så kom bomberne over Holm Mølle og Trolsgaard og legepladsen på skolen. Et øjeblik efter så man det ene hvide lys efter det andet, lyse op på jorden nord for Holm, det var de små brandbomber, som sikkert sidder i jorden endnu.

Af og til blev der skudt i luften, de tyske jagerfly var kommet tilstede, f.eks. skød de igennem lærer Hansens linnedskab og alt hans undertøj (han boede på skolen).

Så blev der smidt brandbomber over Dyvig og Ulbjerg. P. Madsens gård og aftægtshus brændte. P. Madsen gik i stalden og løste køerne mens brandbomberne faldt ved siden af ham. I samme øjeblik blev bomberne smidt i en lang række fra 2 stykker i Farresdam og over Dyvig, B. Pedersens gård, Strucks gård og på markerne ned mod Oldenor Sø.

Thoma og Thomas på Dyvig Kro ville over for at hjælpe P. Madsens, men måtte paa Grund af en regn af fosforbomber over Farresdam, Fælles og Dyvig lægge sig under et gammelt træ uden for kroen, og se på hvor fosforbomberne sprøjtede med ild. Så igen lød der hysten fra vest, og der faldt nogle bomber nord for skolen i markerne der.

Man kunne tydeligt høre at alle maskinerne kom fra vest, og jeg vil antage at de fleste er smidt ude over Allsund og Lønsøj, man hørte dem drive en tid inden de ramte jorden.

Midt i al fyrværkeriet i Dyvig, så man en maskine blive ramt, og som en ildkugle styrte mod jorden. Det var et Halifax bombefly som endte sine dage på marken ved Sønderborg Ladegaard.

En af besætningen brækkede det ene ben, og en barmhjertig Sicherheits-dienst i uniform, anholdt ham, han kom på sygehuset og det varede ikke længe før stuen var fyldt med blomster. Han blev flyttet sydpå.

Kl. 2.15 landede maskinerne igen på Wyton Flyveplads efter en absolut fejlslået mission.

Jeg vil tro det hele varede en time, man har slet ikke tid til at se på klokken.

Så blev alt så stille, man kunne høre hestene løbe ind ad vejen mod Nordborg. Kreaturerne brølede på markerne, alle de lemlæstede grise på møllen skreg, så det var forfærdeligt. Det lugtede af krudt og dynamit over hele byen. Over det hele lå der sten, tagplader og brædder og et lag støv.

Så kom folk langsomt op af kældrene og ud af gangene og hvor de ellers havde troet de var i sikkerhed. Vi samledes en flok på vejen ud for skolen, næsten alle der fra området.

Den gamle møller Hansen, som var fløjet fra forstuen og ud på gaden, blev forbundet på armen af Anne Margrethe Hajse, som vi sagde.

Så kom vores gamle politi og sagde: "Hvad fanden laver I da her ude i Holm".

Dagen efter var folkene langs for at finde deres dyr, mange hunde løb væk, vores den lille Kulle, lå nede på marken under selvbinderen.

Resten af sommeren kom et Utal af turister for at se skaderne, bl.a. Kongen og Dronningen, d.v.s. Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid.

